

Dnevi velikih svečanosti

Festival slovanskih plesov in slovanske glasbe — Proslava 10 letnice Zveze kmetskih fantov in deklet ter 20 letnice Slovana

Ljubljana, 11. septembra.

Kakor bi se Slovenija čez noč izspremnila v obljubljeno deželo, kjer ob potokih teko cviček, mleko in med, tako je Ljubljana raja in prepevala ter praznovala slavnosti dva dni in pol, da je bila vsa v vesici in radosti.

Glavni delež na tem veselju in navelu tujcev z vse deželi in tudi z ostanom meja imata velesejem in festival slovanskih plesov, ki se je pričel pred praznikom v petek popoldne na bogato okrašenem letnem telovadnišču Ljubljanskega Sokola pred 10.000 glavo množico gledalcev s pozdravom predsednika pripravljalnega odbora, podprtanjem prof. Jarcia, s silo zadržanim Žiljanom, Čehom, Poljakom in Bolgarom, ki so jih množice pozdravile z največjim navdušenjem. Govornik je pozdravil tudi vse plesalke in plesalce od vseh strani Jugoslavije, orisal pomen festivala ter zaključil svoj govor z vzklikom pokrovitelji festivala kraljici Mariji, kralju Aleksandri in vsemu kraljevskemu domu, da so vzklikki živio kakor vihar zabučali po velikem prostoru. Nato smo pa občudovali pestre noše in graciozne gibe Bolgark in Bolgarov, ki so pod vodstvom prof. Coneva izvajali celo vrsto najrazličnejših slikovitih narodnih plesov. Buren aplavz Bolgarom, zlasti pa stasitim bolgarskim devojkam se je preil v sumen pozdrav belim Črnomalkam, ki so nam v skupini 50 devojk in že na graciozno zaplesale svoje kolo, ter se poslale s podzupanom prof. Jarcem, ko so mu pobegnile vse lepotice. Z otočno muziko in z otočno pesmijo so nastopili resnobni Istrani in Istranke, ki jih je visoko gori v zraku pozdravil od našega morja prihajajoči aeroplani. Ali temperamentalne devojke so se ogrele pri plesu, da so viseko zavirali rdeči in modri robovi rjavih kril. Stasiti Šumadinci iz Jagodine so prikarakali v sedanjih nošah z navadnimi klobukim celo jalhnimi hlačami, pisanimi modernimi srcajmi in kravatama. Zares so bili šimi in so se postavili, čeprav so pozabili na svojo prelep staro nošo, ki jo imajo še v vsaki hiši. Z navdušenjem je pa pozdravil tudi najbolj kritičen občudovalci modernih plesov in najnatančnejši etnograf nadvise elegantno skupino fantov in devojk iz Dobrinja na otoku Krku. Z največjim spoštovanjem so oblekli fantje prastare noše, v kakršnih so kot največji junaki zavojevali beneškemu levu oblast nad morji. A dekleta so oblekla čudovito elegantna in okusna oblačila ne-dostopnih bodoljskih devic s silno ozkim rdečim oblačilom pod belim spodnjim in rjavim zgornjim kilrom, da to ozko oblačilo dekletu dovoljuje le kratke korake. Ples je bil višek prastare kulture in gracioznosti. Po drugem nastopu Bolgarov smo občudovali vso bujno pestrost in bohotnost slovaških noš iz okolice Novega Sada, nato pa Rusilje iz Djevdjetje, t. j. nekake naše kolednike v belih kriku po-dobnih fustanah. Namesto velikih jata-ganov in handžarjev so arhajčni junaki vihteli bronisane trske v rokah. Z njimi se je pa seveda osmešila edina režija. Ples rusilje je bil med najinteresantnejšimi, saj so tako morda plesali še v času grških bogov pastirji na Olimpu.

Vse skupine narodnih noš iz vseh krajov so se ponosnoma z množico naših narodnih noš pokazale na praznik doppolne v Ljubljani v prekrasnem sprevodu po mestu, ki je očaral vse gledalce v pre-trganem gostem špalirju in na nabibih oknih in balkonih. S sokolsko godbo, skupino kmečkih fantov so korakala v spremstvu sokolske godbe in »Slogi« skupine plesalk iz plesalcev iz Češke, Poljske in Bolgarske ter temperamentalne skupine po-skošnih deklet v bajno raznolikih nošah ter stasith fantov med sviranjem najrazličnejših domačih godb iz vseh krajev Jugoslavije. Sprevd je snemal zagrebški »Svetlon«, nato ga je pa z balkona magistrat pozdravil s kratkim nagovorom župan dr. Dinko Puc, v družbi bana dr. Marušiča, dvorne dame dr. Tavčarjeve in zastopnika vojske ter drugih odličenkov. Ko je godba odigrala narodno himno, se je spred pomikal dalje po mestnih ulicah vse čas živahnko aklamirani in obširan s cvetjem.

Na preizkob ob 15. je bil drugi plesni nastop, ki ga je obiskalo toliko ljudstva, da je zmanjšalo prostora na ogromnem telovadnišču. Poleg železničarske godbe »Slogi«, ki je spremilala ples pri vseh treh nastopih, je prepevala tudi nad 300 pevcev in petki združenih zborov Hubadove župe pod vodstvom pevovodij Premka in Venturinija. Poljske lepotice in mladi Šlabčki v čudovitih kostumih poljskega plemstva so želi s svojo eleganco največji uspeh. Za njimi smo pa občudovali Istrane iz Buzeta, zlasti pa prelepa dekleta in fante iz okolice Belega manastirja v Baranji, za njimi pa spet Poljake, ki so pri vsakem nastopu pokazali druge še lepše kostume. Viharne aplavze je pa žela bujnevska skupina iz Subotic v Širokih, dolgih svinjenih krilih z rožami v laseh, fantje pa v srebrnih bluzah in visokih škrnjih ter jalhnih hlačah. Hrvatski Zagorci so pokazali vso raznolikost noš zagrebske okolice, a po ponovnem nastopu Poljakov so Korčulani pokazali prastari juninski ples »kvampanje«, ki je z največjim pompon zaključil drugi dan festivala.

Pražnik kmečke mladine

Svoj praznik je pa v Ljubljani praznovala tudi kmečka mladina, organizirana v Zvezki kmečkih fantov in deklet. Ze na preizkob je Zvezka imela svoj redni občini zbor v restavraciji pri Levu, ko je bil izvoljen za predsednika dosedanji predsednik Ivan Kronovšek, v nedeljo je bil pa v dvorani OZUŠK slavnostni občini zbor v proslavo desetletnice obstoja zvezce, ki so se ga udeležili ban dr. Drago Marušič, minister Pu-celj, župan dr. Puc ter več senatorjev in poslanecv in drugih zastopnikov. Po slavnostnem občinem zboru se je razvila po ljubljanskih ulicah ogromen manifestacijski sprevid kmečke mladine, kjer so gledalci občudovali zlasti polno vozov kjer so dekleta in fantje predčolili najrazličnejša kmečka dela in opravke. Na Kongresnem trgu so kmečko mladino pozdravili ben dr. Marušič, župan dr. Puc, župnik Barle in za-stopnik češkoslovaške agrarne mladine, po-poldne je pa bila slavnost zaključena z ve-

liko ljudsko veselico in šaljivimi kmečkimi teknicami na travniku pod Cekinovim gradom.

Na velesejmu je bilo oba praznika zaradi lepega vremena in zanimivih razstav toliko ljudstva, kakor morda dotedaj še nikoli. A zvezec se je spet napolnilo sokolsko telovadivo z občudovalci narodnih noš v plesov. Spet so nastopali Poljaki v dragih plemiških kostumih, za njimi je pa velika skupina čeških plesalk v plesalcev, pokazala vse bogastvo čeških narodnih noš in ves ogenj češkega temperamenta. Izvrstno so bili pripravljeni fantje in dekleta iz Adleščev, ki so nam dokazali, da tudi pri nas še niso izumrli lepi narodni plesi. Za njimi je pa velika skupina iz Skopske, Črne gore z bobnečo godbo pokazala z vso elementarno silo prastari plesov, kako zdrav je ta narod, čudovito elegantne so bile Slavonke iz Andrijevcov, saj se je vse lesketalo na njih, nato je pa spet nastopila bolgarska skupina, ko je prof. Boris Conev razvrel več tisoč glavo množico s plamečim govorom o jugoslovenskem bratstvu. Sijajno pripravljeni in pravilno opremljeni so bili tudi Požarevčani, ki so nam pokazali slavnost ob žrtvi in branitevsko sumadinsko kolo. A vseč vsega festivala so dosegli Korčulani s svojo čudovito efektno bojno igro »Moreško«. Pred tem najefektnejšim plesom je izpovrgoril podzupan g. prof. Jarc v sloveno še daljši govor, kjer se je zahvalil zlasti Čehom, Poljakom in Bolgarom ter vse našim skupinam, nato je pa poudarjal potrebo, da obrusimo naše bisere — narodne ples — ter sporolj, kako kraljica Marija obžaluje, da se ni mogla udeležiti festivala, a govor je končal z vzklikom pokroviteljici kraljici Mariji, kralju in vsemu kraljevskemu domu, ki ga je spremilja godba z narodno himno.

Proslava 20 letnice Slovana

Tudi sportniki so imeli svojo slavnost, saj je SK Slovan proslavil svojo 20 letnico z otvoritvijo svojega igrišča pri Kolinski tovarni. Predsednik g. dr. Perko je pozdravil inž. Bloudka kot zastopnika ministra Andjelinovića, bana dr. Marušiča, župana dr. Puka in drugo gospodo, nato pa govorili tudi inž. Bloudek, ban dr. Marušič in župan dr. Dinko Puc in zastopniki ljubljanskih klubov in podstavcov. Končno je pa predsednik dr. Perko razdelil darila in sicer: srebrni pokal ministra dr. Andjelinovića »Primorje«, pokal bana dr. Marušiča »Rekt«, pokal župana dr. Puka »Sloga«, a pokal predsednika dr. Perka je dobila »Grafika«.

Eden v bolnico, drugi v zapor

Jesenice, 10. septembra.

Na Mali Šmarjan zvečer se je vršila v prostorih gostilne g. Karola Oceplja na Hruščici, v skupnosti, ki jo je priredil pevski društvo »Sloga«, podružnica Jesenice. Ves večer je vladal na prireditvi najlepši mir. Šele po 2. uri zjutraj, ko je gostilničar romanci načrtoval, da se vse zavrhne, je v zvezki festivala dobrodošla v prisotnosti članov komisije glasovnika št. 1468 s številko slike 36. Slika je vredna okrog 1500 Din. Prvo nagrado v zvezku 1000 Din je dobil g. Jakac za sliko »Novo mesto«. Druga nagrada v zvezku 700 Din je Šasa Šantič za sliko »Pogled proti Planici«, III. v zvezku 500 Din g. Klemenčič za sliko »Ljubljana« in IV. v zvezku 500 Din za sliko »Vintgar«.

Prireditve, ki jo je ves čas spremjal najlepše vreme, je obiskalo okrog 95.000 posetnikov iz vseh delov naše države. Stevilen je bil tudi obisk inozemcev iz Avstrije, Nemčije, Francije, ČSR, Švice, Bolgarije, Italije in Anglije.

XV. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani bo v začetku junija 1935.

praviti vse ceste in poti, ki jih je zadnja poplavna poškodovala. Odnesla je tudi dva občinska mostova in sicer na Hribu in onega, ki vodi Veliki Ornek s Hribico.

Mnogo dela je še, dosti so ga se opravili in ga še bodo, kajti Župan in njegovih sodelavci se dobro svedajo svojih dolnosti, ki jih v zadovoljstvo vseh občanov izpoljujejo.

Uspeh jesenskega velesejma

Ljubljana, 11. septembra.

Istovetna »Ljubljana v jeseni« je bila po številu in raznovrstnosti razstav kulturnih in gospodarskih značaja izredno bogata. Kulturni del »Ljubljane v jeseni« so tvorile razstave: Obštna in izvirna glasba, umetniška »Slovenska pokrajina«, vzemna higiene »Mat in deček« in počutna izseljenska razstava. Gospodarsko stran prireditve pa so opštitele: Strokovno prijeljena ribarska razstava, boga ta razstava »Živalice«, koje je v ovcu o. 3. do 10. septembra, zelo dobro uspelu med srednja razstava pesv vseh pasem 1. in 2. septembra, poučna arhitektonika razstava in z njem v zvezki razstava »Weekend«, zelo dobro prijeljena branilniška razstava in obrtniška razstava Zavoda za pospeševanje občinstva Zbornice za TOV in Ljubljana.

Da ostane zvesta tradiciji, je priredila velesejmska uprava 8. septembra prireditve državno takmočenje harmonikarjev sa prvenstvo državno.

Mimo kulturnih in gospodarskih razstav je beležiti tudi velo dobro zasedbo industrijskega obrtnega in trgovskega oddelka, ki mu je dal prav posebno note našo lepo napredovanje.

Kakor druga leta, so delili tudi letos na umetniški razstavi glasovnike, ki so jih v rednem izbrali. Gdje, Albrehtova je izbrala v prisotnosti članov komisije glasovnika št. 1468 s številko slike 36. Slika je vredna okrog 1500 Din. Prvo nagrado v zvezku 1000 Din je dobil g. Jakac za sliko »Novo mesto«. Druga nagrada v zvezku 700 Din je Šasa Šantič za sliko »Pogled proti Planici«, III. v zvezku 500 Din g. Klemenčič za sliko »Ljubljana« in IV. v zvezku 500 Din za sliko »Vintgar«.

Prireditve, ki jo je ves čas spremjal najlepše vreme, je obiskalo okrog 95.000 posetnikov iz vseh delov naše države. Stevilen je bil tudi obisk inozemcev iz Avstrije, Nemčije, Francije, ČSR, Švice, Bolgarije, Italije in Anglije.

XV. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani bo v začetku junija 1935.

Proščenje na Trški gori

Novo mesto, 9. septembra

V soboto je bilo žeganje in romanci na Trški gori, na katero smo došli enoten doček v sestavu 22letnega Lojza Ambroža, sin železničarja s Hruščico, in proslasti vseh delov naše države. Stevilen je bil tudi obisk inozemcev iz Avstrije, Nemčije, Francije, ČSR, Švice, Bolgarije, Italije in Anglije.

XV. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani bo v začetku junija 1935.

Na vrhu se je trije ljudi, okrog cerkev leutarji, z odpustki, berati z lajhami in t. d. Poleg v bližini zidanici so si hribolci in romanci prizvedeli duše s pristavnim tekočevem. Na trati niže se je vrtela mladina, ki je prihajela ob bližu in dalej, da poraja in se nemoteno navzigne lepega dne. Vsakodaj, ki pride k cerkvici, gre tudi vanjo, da se priporoči uzmiljenci priprušči, ki naj bi pa varovala po strmi in z debelim kamenjem posuti poti navzdol. Proti vesci so bile odpravljene domov, le najbolj vneti ljubitelji kapljice, nikakor nočno zapustiti svojih sedežev. Zopet odmeva pesem, ta pa tam malo hripcavo in majavo, kar pa povsem ne smejo zameriti. Saj ni več dan proščenje na gori.

Zvezar pa začne kavarne v mestu, kjer se vsekodaj raduhne ob dolah in vodah, da niti može postaviti ne odločnih igralcev vzhivlje, se je ob zvokih godalnega kvinteta le se bolj stopnjevala. Igralcem, ki so pripravili Pobrežje, lep večer, gre vse priznanje, »Zarje« pa želim še mnogo uspehov in ji kljemo: Po začrtani poti naprej za kulturni podvig našega narodnega Pobrežja.

Na vrhu se je trije ljudi, okrog cerkev leutarji, z odpustki, berati z lajhami in t. d. Poleg v bližini zidanici so si hribolci in romanci prizvedeli duše s pristavnim tekočevem. Na trati niže se je vrtela mladina, ki je prihajela ob bližu in dalej, da poraja in se nemoteno navzigne lepega dne. Vsakodaj, ki pride k cerkvici, gre tudi vanjo, da se priporoči uzmiljenci priprušči, ki naj bi pa varovala po strmi in z debelim kamenjem posuti poti navzdol. Proti vesci so bile odpravljene domov, le najbolj vneti ljubitelji kapljice, nikakor nočno zapustiti svojih sedežev. Zopet odmeva pesem, ta pa tam malo hripcavo in majavo, kar pa povsem ne smejo zameriti. Saj ni več dan proščenje na gori.

Zvezar pa začne kavarne v mestu, kjer se vsekodaj raduhne ob dolah in vodah, da niti može postaviti ne odločnih igralcev vzhivlje, se je ob zvokih godalnega kvinteta le se bolj stopnjevala. Igralcem, ki so pripravili Pobrežje, lep večer, gre vse priznanje, »Zarje« pa želim še mnogo uspehov in ji kljemo: Po začrtani poti naprej za kulturni podvig našega narodnega Pobrežja.

K kulturni Ljubljani primer, ki ne omogoča, da mu storiti protiuslužno.

Cesar omenjam to? Ker smo imeli v soboto v kulturni Ljubljani primer, ki ne omogoča, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

Če je v tem pogledu takratni župan, ki se je posrečil, da mu storiti protiuslužno.

</

NA SPLOSNO ŽELJO SAMO SE DANES
ob 4., 7. in 9. ure
JAN KIEPURA in MARTA EGGERTH
v veleopereti
„PESEM Z NEBA“
Za veselje in zabavo skrbe: Pavel Kamp, Pavel Hörbiger in Theo Lingen.
Predprodaja vstopnic dnevno od 11. do 1/13. ure!
ELITNI KINO MATIC

DNEVNE VESTI

GLAVNI DOBITEK

tomboli v Kranju dne 16. septembra — CI-TROEN-ATO v vrednosti Din 62.500,— je danes dospel in je razstavljen v paviljonu na Glavnem trgu v Kranju

— Za odprave trošarine na vino, Pri bani primorske banovine se je zglasila včeraj deputacija vinogradnikov in sadjarjev ter mu izročila spomenico, ki je v njih opisan težak položaj vinogradnikov primorske banovine.

V spomenici je izražena zahteva, naj se po vsej državi tukine občinska in banovinska trošarina na vino, naj se zniža prevozna tarifa za vino in žito, ki naj bi znašala toliko, kakor za prevoz krompirja, naj se prevaža grozde z brzovlaki po na- vadni tarifi, naj se prepove uporaba sladkorja pri navadnih vinih, naj se izda zakon o vinu in naj se strogo prepove izdelovanje umetnih vin.

— Poljski letaleci v Beogradu. Včeraj dopoldan je pribiletelo na zemunski aerodrom osem poljskih vojaških letal. Zjutraj so leteli poljski letalci iz Lvova in prispevali v Zemun brez najmanjše nezgode. V Zemunu so jih prizrenčno sprejeli predstavniki naše vojske.

— Guverner Tripolisa v Splitu. V Split je prispel italijanski maršal, bivši minister aviacije, zdaj guverner Libije Italo Balbo s svojo soprogo. Spremlja ga več vojaških dostojanstvenikov in politikov. Balbo si je ogledal Dioklecijanovo palačo in Meštrovicovo Grigorija Ninskoga, potem pa kupil miniaturni model Dioklecijanove palače. Ta čas so ga obkobil novinarji, ki jim pa ni hotel povediti, kakšen je namen njegovega potovanja. Včeraj zjutraj je odpotoval v Trogir, odkoder se napotil v Šibenik in dalje v Zadar.

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova« voda prijetno učinkuječe domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadnoge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopsisih hvalijo zdravnik za ženske soglasno prav milo učinkujoci način »Franz Josefova vode«, ki je zlasti priznana za nežni rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobri v vseh lekarjnah, drogerijah in spe- cijijskih trgovinah.

— Hitlerjevi še vedno beže iz Avstrije. Še vedno prihajojo iz Avstrije begunec. V Varaždinu iih je že 1175, z onimi ki so odšli v Požega in Bjelovar, pa 1767. Zdaj so začele prihajati tudi žene z otroci.

— Nečak albanskega kralja v Splitu. Včeraj zjutraj je prispel iz Tirane v Split sin albanskega finančnega ministra in nečak albanskega kralja Bajram Dibra Hamid Rizvani.

— Slovenci v Ameriki. V Clevelandu so umrli Andrej Tomin, star 47 let, doma iz vasi Trdnjava, fara Krašnja. Franc Slampelj, star 40 let, doma iz Ribnice, Terezija Kozar, rojena Horvat, doma iz Kočevja, star 54 let in Marija Pečnik rojena Brnjak, doma iz Terenja na Primorskem. V Milwauke je umrla Angelina Pleško, roj. Sluga star 30 let. Pobrala jo je jetika. Rojena je bila v Ameriki, kjer zapušča moža in sina. V Barbettonu se je poročil stavec Anton Sabec z uradnico Ano Turk.

— Iz Osijeka v Varaždin 20 let. Sedanjih povelnjik mestne policije straže v Varaždinu Baša je bil med vojnimi vojak in svoji ženi je pisal iz Osijeka dopisnico, da odide 3. avgusta 1914 na bojišče. V nedeljo se je Baša nemalo začudil, ko mu je pismonosha prinesel dopisnico, ki jo je bil pisal pred 20 leti. Dopisnica je rabila od Osijeka do Varaždina celih 20 let in je odnesla rekord v hitrosti poštnega prometa.

SAMO DVA DNI! Danes svojevrstna senzacija. — Film groze, strahu in ljubezni .

Krvava maneža Ta film je največja senzacija. Igrali so sami od narave pooblaženi ljudje. Oglejte si!

ZVOČNI KINO IDEAL Predstave ob 4., 7. in 9. ure zvečer.

— Iz državne službe. V višjo skupino je pomaknena na državni srednji tehnični Šoli v Ljubljani prof. Boris Jaklič; za ravnatelja trgovske akademije v Nišu je imenovan prof. Peter Modic.

— Udeleženci velike skupščine Družbe sv. Cirila in Metoda se odpeljejo iz Ljubljane dne 16. t. m. ob 7.50 na Vrhniko. — Odhod z Vrhniko je ob 20.30.

IZ ZVOČNEGA KINA DVOR se razlega ob 4., 7. in 9. uri zvezre smeh in grohot baje, ker se predvaja vesela burka

Dobri vojak Buster Ljudje, ki gredo mimo, so kar iznenadni nad tolikim smehom.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da se bo vreme polagoma zboljšalo. Včeraj je deževalo v Ljubljani, Mariboru in Zagreb. Največ padavín smo imeli v Ljubljani, saj so znašale do davi 29.1 mm. Najvišja temperatura je znašala v Skoplju 30. v Splitu 26, v Beogradu 25, v Sarajevu 28, v Zagrebu 22, v Mariboru 19.2, v Ljubljani 18.8. Davi je kazal barometer v Ljubljani 763.8, temperatura je znašala 15.4.

Pride ljubka Annabella v baladi iz Bačke

MARIJA

Iz Ljubljane

— Ij Zveza naprednih akademskih starešin bo imela jutri ob 20. v restavraciji »Zvezda«, družaben večer v počasnosti 80 letnice dvornega svetnika v p. g. Mihaela Gabrijelčiča. Vsi starešini vključno vabljeni.

— Ij Opozorilo. Danes se predvaja v zvočnem kinu Idealu film, ki si je pridobil slovenske svojevrstne umetnine, pole ne groze in strahu pred neusmiljeno igro narave. V filmu, ki ima naslov »Krvava maneža«, nastopajo namečki pobabljeni in druge žrtve krute usode. Film nam kaže njihovo življenje in delo, polno ljubezni, strasti in tudi sovraštva. Ta film je bil v Beogradu več tednov na programu ter vsakokrat dejeden nenačadnega obiska. Kdo hoče videti to pretresljivo filmsko umetnost, naj ne zamudi današnje predstave v Idealu.

— Ij Okrajna organizacija JNS, za davorški okraj (IX. in X. volišče) v Ljubljani vabi svoje članstvo na članski sestanek, ki se vrši v petek dne 14. t. m. ob 20. urti v salonu gostilne »Pri Mraku« na Rimski cesti. Na dnevnem redu bo med drugim razgovor o občinskih volitvah v Ljubljani. Poročali bodo tudi delegatje sreskega odpora.

KATJA DELAKOVA ŠOLA ZA RITMIČNO GIMNASTIKO IN UMETNIŠKI PLES.

DUKIČEV BLOK-GAJEVA 8. VPIS DNEVNO OD 10-14

Tečaji so se že pričeli.

Iz Celja

— Drugi letni pregled motornih vozil, ki služijo javnemu prometu, in onih, ki iz kakovščinkov vzroka letos še niso bila komisjsko pregledana, bo za območje mestne policije v Celju in sресkih načelnstev v Celju, Gornjem gradu, Konjicah in Smarju pri Jelšah v sredo 12. t. m. ob pol 10. dopoldne dalje pri mestni garaži na Sp. Lanovču v Celju.

— V celjski bolniči je umrla v nedeljo v starosti 29 let ga. Marija Podgorščekova s Sp. Hudinja 82 pri Celju, žena Šterferja pri Avtoprometni zadrugi v Ljubljani. V soboto je umrla v Celju (za krestijo 14) v starosti 42 let kontoristka ga. Marija Cinekova roj. Rojnikova.

— Če zasede ga je obstreli. Na praznik dne 8. t. m. zvezre se je 29letni posestnik Josip Kumer iz Letuša sprekel z nekim moškim na veselicu v Braslovčah. Ko je Kumer pozneje odhalil, da je omemjeni moški príčkal v zasedi in ustrelil manj s samokresom. Krošča je zadela Kumerja v glavo. Tekmo ranjenega posestnika so prepeljali v celjsko bolničo.

Z Jesenic

— Pokalne nogometne tekme na Jesenicah. Na praznik popoldne se je vrnila na igrišča »Enakost« podnožakljivo revanzna nogometna tekma za pokal LNP med domačima kluboma »Enakost« in »Gorenjec«, ki je končala z zmago »Enakost« v rezultatu 3:1. Tekma je bila odigrana silno surovo in ni bila od aleset nudila tega, kar je publike upravljeno pričakovala. V nedeljo popoldne pa se je na istem igrišču odigrala pokalna nogometna tekma med »Enakostom« in »Bratstvom«, ki je končala z zmago »Bratstvu« z rezultatom 2:5. Ta tekma je po bila ena najlepših, kar jih je bilo v tem poletju na Jesenicah. Obje odigrane in je bila ena najlepših, kar jih je bilo v tem poletju na Jesenicah. Obe tekme je vedel g. Dolinar iz Ljubljane, ki je postopal vseskozi korektno in pravilno ter krepko držal vso situacijo zlasti drugega dne v oblasti.

— Iz zvočnega kina Dvor se razlega ob 4., 7. in 9. uri zvezre smeh in grohot baje, ker se predvaja vesela burka

Dobri vojak Buster Ljudje, ki gredo mimo, so kar iznenadni nad tolikim smehom.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da se bo vreme polagoma zboljšalo. Včeraj je deževalo v Ljubljani, Mariboru in Zagreb. Največ padavín smo imeli v Ljubljani, saj so znašale do davi 29.1 mm. Najvišja temperatura je znašala v Skoplju 30. v Splitu 26, v Beogradu 25, v Sarajevu 28, v Zagrebu 22, v Mariboru 19.2, v Ljubljani 18.8. Davi je kazal barometer v Ljubljani 763.8, temperatura je znašala 15.4.

Potniški izlet na kolesu po Dolenjskem

Vilenja gora - Novo mesto - Gorjanci - Metlika - Črnomelj - Žužemberk - Videm - Muljava - Račica - Turjak

Ljubljana, 11. septembra

Babilonskih stolov se človek v Ljubljani končno vendarje načrtuje. Jez, ki sem doma iz kraja, kjer vsega do dva leta se podoboval redoljubnost in sistematičnost, hitrost v odločbah in odločitvah. Vam že smem povedati, da me Vaš ljubljanski »Počasi vozite, saj se nikam ne mudite deli nervoznega Ljubljanci, nikdar niste gotovi; zmeraj kaj razklopavate, podirate in popravljate, da navlake, zaprek in zadreg po cestah, trgh in ulicah ni nikoli konca. Menda vam je v kriji to večno popravkarstvo?«

Pa sva z zeno sklenila, da se otreseva ljubljanskega prahu in si ogledava druge kraje, druga mesta, in na kolesu naj najdalje in dalje popeče cesta. Ali kam? — Najnovejši čas priporoča idilično Dolenjsko, društvo »Kraš« se poti in trudi, da opozarja na neznane dolenske lepoti in zanimivosti... e, oglejava si torej brez sprejemov, brez govoranc, belo oblečenih deklečev in majev čim večji

Pa povejota potem še drugim, kako je bilo — prijazno v knjigah, kritično semterja, s kritiko je zmerom koristna!

Tako sva sklenila v torku zvezre, v sredo zjutraj sva že frčala do Škofije, onda načrta kolesi na vlek in hajd do Novega mesta. Vozete se mimo Višnjane, gora sva zvedela prvo senzacijo: višnjanski polž je bil znak višnjanske hrabrosti in junastva, simbol, nad vse častno pridobljen v borbi s hunske Atijo, a izgubljen šele koncem XV. veka: odnesel ga je s svojo turško roparsko toplo paša Ahmed! Ta slavni polž je že komponiran, instrumentiran in ne bo več predolgo trajalo — če ne bodo delali tudi z njim po ljubljanskem geslu: »Počasi vozitele — pa bo inceniran... Več na smeri povezati. Samo še toliko, da se Višnjani lahko zadoščajo.«

V Radovohu vasi so stopil na vlak več načrti kmetov. Se čisto Jurčevici tipi & la Krajavelj, Martinček Spak in Mozol. Čebel, prijazni kraj. Velika cerkev pa ima zanikanino in čudno zanemarjeno ograzja. Za Semičem vodi lepa, položna pot k Crmošnjicam. A kmalu se pojavi hudi vzponi in slabota cesta, kamenje... Treba je dolgo hoditi tudi peš, sicer si polomiš kolo v vrat. Pri Crmošnjicah pa se že začenja Kočevari. Ko sem vprašal tarskega delavca, kako dalec je do prihodne vasi, je dejal: »Bitte?«, a tudi ženica na polju mi je odgovorila: »Verstek!«

V Poljanah vidiš na gostilnah še nemške napisne. Nesramnost teh Kočevarjev je danes še ista, kakor pred 20 leti. In kaži poti so škandalozni. Roka kake le smrte. Konje so prodajali v telicah, na katerih so vse zavzemali.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska, last Auerspergov, s tremi krili. Res imponira zgradba: pod gradom vodi most čez Krko, a onstran voda dela velika žaga. Desek in brun je ogromno, a zaslužek delavcev baje zelo velik.

Po krasni cesti nad Krko sva dosegla načrtovanih kmetov.

Nad Krko, ki globoko spodaj komaj vidno teče v samotno, precej razstegoto Sotesko, sva zagledala veliki, dobro vzdržani grad Soteska,

Ponson du Terrail: 118

Lepa židovka

Roman

— Življenje kakršno ste živel zadnje tri tedne je vas gotovo zelo utrujalo.

— Nikakor ne, — je odgovoril Roland.

— Ne tajite tega, mladi prijatelj. Po-selvo vi, Roland, in vi Godefroy, sta potrebna daljšega počitka. Vrnita se to-rej domov in ko se dobro naspita, nas zopet posetita.

Te besede so bile jasna želja, da hoče ostati staro grofica sama s svojo rodbino, da bi lahko nemoteno vprašala Filipina, kaj pomeni njeno čudno vedenje, ki se je pokazalo vedno, ka-drar je bilo govora o markizu de Ma-thalin.

— Sicer pa, — je pripornila staro-dama, — smo zadnjo noč prečuli v pričakovanju vašega povratka in smo to-rej zelo potrebeni spanja.

Mladenci so odšli.

Po njihovem odhodu je sedla grofica de Blossac v naslanja kraj svoje hčerke, privila je k sebi Filipina, ki je znova zaplakala, objela jo je in nežno vprašala:

— Kaj ti je, draga moje dete?

Namesto odgovora je dekle še bolj zaplakalo.

— Filipina, draga moje dete, — je nadaljevala staro grofica prijazno, — svoji materi in meni nekaj prikrivaš. Kaj ne skriva samo za tvoj blagor? Kaj hočeva? Samo tvojo srečo. Ti pa imas svojo skrivenost.

— Oh, nikakor ne, dobra babica, — je odgovorilo deklo solzni oči.

— O pač, dušica. Menda misliš, da nisva dovoli pozorni, da bi opazili, kaj se v tebi godi, — je dejala staro grofica.

Položila je Filippini roko na srce in dekle je obmorniklo.

— No, kaj ti je? Povej mi vse po pravici.

Toda Filipina se ni mogla odločiti za odgovor.

Stara grofica je napravila svečan obraz in nadalevala:

— Ne morem misliti, da bi se bilo oglasilo v tebi hrepenje, ki bi ne bilo vredno tvojega imena, in da bi mogla samo za trenutek misliti na tega Ma-thalina.

Filippina je znova zaplakala, potem se je pa izvila babici iz naročja, se vzvratnila in odgovorila z drhtecim glasom:

— Da, babica, pregrešila sem se. Da, ljubim markiza de Mathalin. Ne vem, ali delam dobro ali ne, toda raje pri-znam, kajor da bi lagala.

— Nesrečna! — je vzliknila mar-kiza de Genouilhac.

Filippina, vzgojena pod skrbnim nad-zorstvom obeh žen, ki sta jo obože-vali, je bila nekoliko razvajena in tako ji je bilo dovoljeno vec, nego bi smelo drugo dekle na njenem mestu.

Zato je nadaljevala nekoliko glas-neje:

— Saj to ni zločin, če vam pravim, da ga ljubim. To čustvo gojam v svojem srcu in nihče tega ne ve. Pa tudi če bi kdo kaj zvezel, kakšno krivo bilo mogoče valiti name?

— Ti se vprašuješ?

— Da, vprašujem, ker tega ne vem. Markiz de Mathalin pripada naši družbi, on je plemiškega rodu, kakor jaz.

Dovolj je tega draga dete, — je dejala markiza Genouilhac. — Markiz je bil prepirljivec po poklicu, mnoge je izval na dvoboju in s tem je oskrumil svoje plemiško ime.

— Torej bi vsaj značil zaščititi svojo ženo, — je odgovorila Filipina.

Bil je pa tudi pajdaš one podleženske, ki je ugrabilo dve mlajši se-stro.

— Da, zahajal je k baronici, ki smo jo same poznale in ki smo same hodile k nji na ples. Po mojem mnenju je bil z njo v stikih samozato, da bi odkril njen tajno in naspratno, kar bi dokazal pred sodiščem.

Markizin glas je jasno pričal, da se z besedami ne bo dalo nič opraviti pri njeni temveč da so potrebljena dejanja.

— No, draga dete, — je spregovorila grofica de Blossac, — moja iskrena želja je verjeti ti, toda obljubiti moraš nama vsaj, da boš počakala, dokler ne spožna naklepov markiza de Mathalin, kajti čeprav ti je všeč, ne smeš pozabiti, da doslej ni ravnal tako, kar bi moral.

— Da, in sicer zato ne, ker ni mogel biti obenem baroničin ali kakor pravite vi, Merottin pajdaš in prijatelji naše rodbine, — je odgovorila Filipina.

— Recimo, da je to res, — je dejala grofica, — zdaj se pa pomiri in videli bomo, če te pride snubiti.

Po teh besedah so Filippini znova solze zalile oči, toda to so bile solze ra-dosti in mlado dekle se je vrgo svojih babic v naročje.

Le-ta je vračala poljube in si na vse načine prizadevala potolažiti jo.

Dočim je smatrala mlada grofičina vnučinja svojo poroko z markizom de Mathalin takorekoč že za sigurno, je le-ta še vedno sedel v ječi, kamor so ga bili zopet vtaknili zaradi dolgov in spletk z baronico de Malvirade.

Toda v ječi ni ostal dolgo.

Na markizovo avdovo so aretilali enega izmed Merottinovih prigrajev in pomočnikov, Judicela po imenu. Ta je bil tako presenečen, da so ga zasačili v skrivališču, da niti malo ni dvomil o izdajstvu. Privedli so ga na sodišče, kjer ga je že čakal državni tožilec. Tam je vse po pravici priznal in vprašal po imenu tistega, ki ga je bil ovadil oblastem.

— Ali poznate žensko po imenu Merotte? — ga je vprašal državni tožilec.

— In kaj, če jo poznam?

— Zdi se, da je postala žrtev tatvine, ki jo imate na vesti vi.

— Jaz? — je vzliknil Judicel pre-senečeno.

— Da, vi. Sicer bo pa ta ženska pričala proti vam.

— To je rekla Merotte? — je na-daljeval Judicel ves zbgan.

Kako delajo iz novih stare preproge

V Bagdadu leže perzijske preproge po ulicah, da hodijo po njih ljudje in živali

Bagdad, glavno mesto in sedež no-ve kraljevine Iraka, je obenem glavno tržišče za najrazličnejše blago, pri-jajoče iz Perzije in namenjeno dalje v Malo Azijo in Evropo. V Bagdadu pa ne vidi več onega sijaja, kakor za ča-haruna al Rašida in njegovih na-slednikov, ko je štelo mesto 2,000.000 prebivalcev in imelo 100.000 mošej. Na-vzlič vsem težkim udarcem usode, ki so padali skozi stoletja na Bagdad, pa živi v mestu še 145.000 prebivalcev in večina je še vedno premožna. Njihovo blagostanje izvira po pretežni večini iz trgovine, od izvoza volne, žita in pre-prog. Preproge prihajo večinoma iz Perzije, pa tudi iz Turkestana, Afgha-nistana in Kitajske. Najdražje so perzij-ske preproge.

V Perziji živi mnogo Arabcev, ki se pečajo večinoma z izdelovanjem preprog. Ti umetniki v izdelovanju preprog ne pozajmo enoličnosti, meha-nične točnosti, in zato ne bomo nikoli dobili perzijske preproge, ki bi bila na obeh straneh povsem enaka. Gre samo za lepo harmonijo in učinkovitost barv. Arabski izdelovalci preprog nikoli ne delajo po vzorcu, ki leži pred njimi na-risan, temveč imajo vzorec v glavi in če šine temu ali onemu naenkrat v glavo kaj novega, kakršnaki izpremembra v vzorcu, ki bi bila odločilna za lepoto preproge, se takoj odloči za njo. Ro-že, listi ali vejice na preprogi naj po-nazorjujejo najrazličnejše variancie in odgovarjajo lepoti, poljubni lepoti brez vsakih predpisov. Kvadratni čevlj preproge izdeluje Arabec celih 25 dn.

Vsaka preproga in vsak vzorec pre-proge je drugačen in ravna se po na-menu, ki naj mu preproga služi. V naj-krasnejših barvah izdeluje Arabci po-ročne preproge, ki so tudi najdragocenejše. Povsem drugačen vzorec ima preproga, namenjena sprejemaju-gostov, zopet drugačen vzorec vidimo na preprogah, določenih za pokrivanje mrljev. Tudi grobove namreč pokri-vajo z dragocenimi preprogami.

Na perzijskih preprogah vidimo več-krat ponazorjene ptice, živali in človeške podobe. Turške preproge nimajo nikoli človeških podob, kajti to bi po-menilo kršitev korana, ki prepoveduje upodabljanje človeka kot božje podobe, kajti to velja za malikovalstvo.

Krasne barve vidimo na oriental-skih preprogah vedno kot najvažnejše in najmerodajnejše. Barve imajo tudi simboličen pomen. Za muslimana po-meni rdeča barva radost in zato so po-ročne preproge večinoma rdeče. Za Perzijca je modra barva najkrasnejše nebo, muslimanu je pa zopet zeleno barva sveta, ker pomeni nesmrtnost.

V Bagdadu leže preproge na ulicah da hodijo po njih ne samo ljudje, tem-

več tudi živali. Če zagleda tuje drago-cene preproge na ulicah in če ni po-uchen o razmerah in Bagdadu, bo seve-da misli, da je mesto tako bogato, da leže dragocene preproge kar po ulicah. Toda preproge ne ležijo po mestu zato, da bi hodili ljudje in živali po mehkem, temveč zato, da bi se umazale in ogu-lile, ker jih potem spravijo na trg kot stare, ki so mnogo dražje od novih. In tako kupujejo tuje nove perzijske pre-proge v trdnem prepričanju, da so sta-re.

Možički na počitnicah

Francoska policija je na prošnjo londonske policije izdelila in aretilala dobro organizirano tolpo, ki je imela svoje agente v večini elegantnih hotelov v Parizu in v vseh večjih francoskih letoviščih. Gre za posebno vrsto sle-parij, za ločitev zakonov »na angleški na-čin«. Agenti sleparjev tolpe so poslovali zelo ostrovastno. Stanovali so po elegantnih hotelih, kjer so kaj lahko izdelili bogate Angležle, ki so kot slavnati vdovi-ci v Franciji pregnali dolgčas. Agenti so takoj obvestili svojo centralo, ta je pa z anonimnim pismom opozorila varane žene, kaj počenjajo njihovi možje na počitnicah.

V osemih od desetih primerov se je opozorjena žena v Angliji takoj vkrcala na parnik ali pa odletela celo z letalom v Francijo in vedno je sledila tožba za ločitev zakona. Agentura je preskrbovala tudi priče in njeni dohodki so seveda daleč presegali neznančne režijske stroške. Sleparje so prišle na dan med zadnjo obravnavo, ko je šlo za novo ločitev zakona. Priča je bila premalo pre-prirana, pa je zamenjala imena z junaki iz nekega drugega taka prima. Prijeli so jo zaradi krivega pričanja in takoj je prišla afera na dan.

Švedski Metuzalem

Ko se je razširila po svetu vest o smrti Zore Aga, so se na Švedskem spomnili moža, ki je doživel 146 let. Ko mu je bilo 111 let, se je pričel in tudi zadnjši ozbilj v sili s 141. letom se je umaknil v mirno življenje. Kristijan Drakenberk, kakor se je pisal švedski Metuzalem, je bil rojen 1. 1626 v nekem mestecu na zapadni obali Švedske. Kot 8-letni deček se je napotil po svetu in prepotoval je mnoge dežele. Služil je tudi v danski vojni mornarici, dokler ga niso leta 1694 ujeli morski roparji in ga prodali kot sužnja na tripoljskem trgu.

Prvi gospodar je ravnal z njim lepo, če pet let je pa prišel v roke nekemu angleškemu plantažniku na Cipru in ta je zelo grdo ravnal z njim. Če pet let je Anglež umrl in Drakenberk so zopet prodali. Kupil ga je neki žid v Aleppu.

Še pet let je bil suženj, potem je pa z nekim Norvežanom, tudi sužnjem, po-begnil. Ukradla sta čoln in krenila z njim brez hrane in pitne vode na morje. Po silnih naporih sta srečno prispevali v Livorno. Drakenberku je bilo takrat že 84 let, vendar se je pa napotil peš v Bor-deaux, odkoder se je vrnil na Švedsko. Mirno življenje mu pa ni dolgo ugajalo. Kamalu je krenil drugič na morje in pet let je služil pri danski mornarici. Sele leta 1717, ko mu je bilo že 91 let, je dal morju slovo.

Klub visoki starosti se Drakenberk ni mogel ločiti od nemirnega življenja; potovel je po Švedskem in Danskom iz kraja v kraj. Leta 1732 je prispel do Kodanja in ko so se tam oglašili ljudje, ki so dvomili o njegovih visoki starosti, je sklenil prinesiti iz svojega rojstnega kraja domovinski list. Leta 1737 se je oženil, pa mu je žena čez pet let umrla. Pozneje je preživel še več ljubavnih pu-stolovščin, oženiti se pa ni hotel več. Do svojega 141. leta je živel nemirno, bur-no življenje. Sele v takih visoki starosti je zahrepel po miru. Umrl je 1772, star 146 let. Kodansko plemstvo, ki ga je bilo vzel po svoji zaščiti, mu je priredilo časten pogreb.

Odtisi prstov in rasa

Nemški in ameriški anatomi so na-pravili zelo zanimivo odkritje, ki bo v bodoče omogočalo policiji spoznati po odtisih prstov raso, narodnost in celo bolezni.

O tej metodi je bil podan referat na mednarodnem kongresu za antropolo-gijo in etnologijo v Londonu in vzbudil je veliko zanimanje. Metoda sloni na številčnem razmerju med odtisimi prstov, ki so jasno začrtano tako, da se da izraziti z izvestnimi vzorci, ki točno izražajo kože na koncu prstov. Na povprečnega Angleža se nanaša vzorec 1—07, na prebivalca Skandinavije 1—17, na Italijana 1—72, na Španca 1—74. Za odtise prstov Berberov je vzorec 1—83. Židje pa imajo vzorec 2—17. Za severo-ameriške Indijance velja vzorec 2—26, za Kitajce 2—49; za Eskime 2—74. Te značne številčne razlike kažejo določeno raso človeka. Poleg tega so pa še manjše razlike v vzorcih za različna pleme na skupine poedinih ras, ki omogočajo povsem jasno ugotovitev. Omenjena učenjaka sta dognala, da se da iz odtisi prstov spoznati tudi nagnjenost h gotovim boleznm.

Pesnik.

— Vašega rokopisa ni mogoče či-tati. Zakaj pa ne pišete svojih stihov na stroj, če imate tako nečitljivo pi-savo?

— Kaj mislite, da bi pisal stih, če bi znal pišati na stroj?

Narodna tiskarna

LJUBLJANA

KNAFLJEVA

5

IZVRŠUJE VSA
TIKARSKA
DELA
TER SE
PRIPOROČA

ZA CENZURIRANIE

Makulaturni papir

prodaja

uprava „Slovenskega Naroda“,
Ljubljana, Knafljeva ulica štev. 5

Občina Ljubljana

Mestni pogrebni zavod

Tužnim srcem naznajamo žalostno vest vsem sorodnikom, prijate-ljem in znancem, da nas je za vedno zapustila naša predobra in iskreno ljubljena sopraga, mama, stara mama